

{gallery count=1 width=300 height=200 alignment=center orientation=horizontal}/naujienos/2012_va

Tytuvėnų gimnazijos mokiniai šventės išvakarėse susirinko į rytmetį „Laiškas Tėvynei“. Renginį poetinės

Scenoje rinkosi gimnazistai, o paštininkas dalino laiškus. Berniukai ir mergaitės traukė iš vokų laiškus ir skaitė juos: „Jaučiuosi laisvas, nevaržomas, nebijau rytojaus iššūkių.“; „O aš šiandien nesijaučiu labai patriotiškai, bet tai dar nereiškia, kad nebranginu savo šalies“; „Jaučiuosi sunerimusi. Ne dėl savęs, o dėl mūsų ateities. Kokią Lietuvą matysime, kai užaugsime. Kokią ją matys mūsų vaikai? Bijau, kad visuomenė pasislėps už pesimizmo šydo, neįsileis į savo širdis šviesaus rytojaus vizijos, pamirš savo šaknis ir išsisklaidys kas kur“. Tačiau, nežiūrint pesimistinių gaidelių, iškilmingai nuskambėjo visų tartas „Aš džiaugiuosi, kad esu lietuvis“.

{gallery count=2 width=300 height=200 alignment=center orientation=horizontal}/naujienos/2012_vasario_16{/gallery}

Scenarijaus autorė mokytoja Angelė Ševeliovaitė numatė, kad raiškaus žodžio puokštė, muzikos garsai, šokio pynė bei mokinių rašinių ištraukos suguls į vientisą gimnazistų laišką gimtinei Lietuvai. Parengti mokinius rytmečiui jai padėjo kolegės lituanistės ir gausus būrys meno skyriaus pedagogų. Sceną išdabino dailės mokytoja D. Žukauskienė. Todėl laiškas buvo parašytas jautriai ir nuoširdžiai, tikintis atkreipti visų dėmesį į gimtinės bei jos žmonių grožį, jos didingą praeitį ir įvairią dabartį, kasdienes problemas ir džiaugsmus.